

вѣжци, намѣриха болныа слѣ-
га оздравилъ.

Вѣ недѣла е: по въздвиженіе;

отъ Лѣка, зачало 83.

Рече Господь таа притча. Нѣкой си чловѣкъ бѣше богатъ, и обличашеся въ багренница и виссонъ, и веселашеся съкой день свѣтло. Имаше и нѣкой сиромашъ на имѣ Лазарь, който лежаше прѣдъ врата-та мѡ покрытъ съ стрѣпей. И желаше да съ насыти отъ трохы-ты, конто падаха отъ трапеза-та на богатыхъ; но ипсета-та и даха, та лижаха раны-ты мѡ. И доде время та умрѣ сиромашъ-тъ, и занесоха го Ангели-ти, на лоно-то Авраамово. Умрѣ и богатый, и погрѣбаха го. И въ пѣжжла като бѣше на мѣжы, дига си очи-ты и вижда изъ далечь Авраама, и Лазаря въ неговы-ты облатѣа. И той извика, и рече: Отче Аврааме! помилуй ма, и проводи Лазаря, да навеси краа на прѣста си съ вода, и да прохлади ѣзыка ми; зашто съмъ на мѣжы въ този пламакъ. Но Авраамъ рече: Сыно, напomini си че ты си възпріелъ твои-ты добрины въ живота си; а Лазарь подобно злины-ты: и сега той е на утѣшеніе, а ты на мѣжы. И освѣнь сичко това, междѡ насъ и васъ стои голѣма пропасть, така што конто искатъ да прѣминжтъ отъ тѣка камъ васъ, да не можтъ, нито пакъ, конто съ тамъ да прѣминжтъ камъ насъ. И той рече: молю ти съ прочее,

Отче, да го пратишь въ бащина ми домъ: Зашто имамъ петима братѣа да имъ засвидѣтелствѣва, што да не бы да доджтъ и тѣ на това мѣжительно мѣсто. Казва мѡ Авраамъ: Имжтъ Моисеа и пророцы-ты, да слѣшатъ тѣхъ. И той рече: Не, Отче Аврааме: но ако нѣкой отъ мъртвы-ты иде при тѣхъ, ще съ покажтъ. Пакъ мѡ рече: ако Моисеа и пророцы-ты не слѣшатъ, нишжтъ съ увѣри нито ако нѣкой си отъ мъртвы-ты възкръсне.

Вѣ понедѣльникъ на с: недѣла,

отъ Марка зачало 52.

Каза Господь на ученицы-ты си. Сичко ми е прѣддано отъ Отца моего; и освѣнь Отца никой (дрѡгъ), незнае кой е Сынъ-тъ, и кой е Отецъ (никой дрѡгъ незнае) то-кмо сынъ-тъ, и оный, кождо бы щалъ сынъ-тъ, да (го) открие. О-вѣрна съ послѣ особено, камъ ученицы-ты и рече: Блажени очи-ты, конто виждатъ това което вы видите. Зашто вы дѡмамъ, че мнозина пророцы и царѣе пожелаха да видатъ това, което вы видите, и невидѣха; и да чѡатъ, това що слѣшате, и не съ чюли.

Вѣ вторникъ на с: недѣла.

Отъ Лѣка зачало 55.

Иа оноа время, когато бѣше Исусъ на едно мѣсто, та съ молаше, като прѣстана, рече мѡ нѣ-

кой